

Ennakkoratkaisukysymys

Onko — myös silloin kun kyseessä ovat kauppaedustusopimuksista 13.4.1995 annetun lain 18, 20 ja 21 § katsotaan Belgian oikeuden mukaan Rooman yleissopimuksen ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuiksi kansainvälisesti pakottaviksi säännöksiksi — Rooman yleissopimuksen 3 artiklaa ja 7 artiklan 2 kohtaa, kun niitä mahdollisesti luetaan yhdessä jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18.12.1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY ⁽²⁾ kanssa, tulkittava siten, että niiden mukaan on sallittua, että tuomioistuinvaltion kansainvälisesti pakottavia säännöksiä, joissa annetaan direktiivissä 86/653/ETY säädettyä vähimmäissuojaa laajempi suojaa, sovelletaan sopimukseen silloinkin, kun käy ilmi, että sopimukseen sovellettava laki on sellaisen toisen EU:n jäsenvaltion laki, jossa myös pannaan täytäntöön direktiivissä 86/653/ETY säädetty vähimmäissuoja?

⁽¹⁾ Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista tehdyn, Roomassa 19.6.1980 allekirjoitettavaksi avattu yleissopimus (EYVL 1980 L 266, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 382, s. 17.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour constitutionnelle (aiemmin Cour d'arbitrage) (Belgia) on esittänyt 26.4.2012 — I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA) v. Région wallonne

(Asia C-195/12)

(2012/C 200/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour constitutionnelle (aiemmin Cour d'arbitrage)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA)

Vastaaja: Région wallonne

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla ja direktiivin 92/42/ETY muuttamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/ETY ⁽¹⁾ 7 artiklaa, mahdollisesti yhdessä sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27.9.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/77/ETY ⁽²⁾ 2 ja 4 artiklan ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/ETY ja 2003/30/ETY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23.4.2009 annetun Euroo-

pan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY ⁽³⁾ 22 artiklan kanssa, tulkittava yleisen yhdenvertaisuusperiaatteen, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan valossa siten, että

- a) sitä sovelletaan ainoastaan tehokkaiisiin yhteistuotantolaitoksiin direktiivin liitteessä III tarkoitettulla tavalla;
- b) siinä veloitetaan soveltamaan alueellisten sähkömarkkinoiden järjestämisestä 12.4.2001 annetun Région wallonnen asetuksen 38 §:n 3 momenttiin sisältyvän kaltaista tukitoimenpidettä tai sallitaan tai kielletään sen soveltaminen kaikkiin pääasiallisesti biomassaa hyödyntäviin ja tässä pykälässä asetetut edellytykset täyttäviin yhteistuotantolaitoksiin, pääasiallisesti puuta tai puujätettä hyödyntäviä yhteistuotantolaitoksia lukuun ottamatta?

- 2) Onko vastaus toisenlainen sen mukaan, hyödyntääkö yhteistuotantolaitos pääasiallisesti ainoastaan puuta vai ainoastaan puujätettä?

⁽¹⁾ EYVL L 52, s. 50.

⁽²⁾ EYVL L 283, s. 33.

⁽³⁾ EUVL L 140, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 3.5.2012 — Walter Endress v. Allianz Lebensversicherungs AG

(Asia C-209/12)

(2012/C 200/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Walter Endress

Vastapuoli: Allianz Lebensversicherungs AG

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 8.11.1990 annetun toisen neuvoston direktiivin 90/619/ETY ⁽¹⁾ 15 artiklan 1 kohdan ensimmäistä kohtaa tulkittava 10.11.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/96/ETY ⁽²⁾ (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 31 artiklan 1 kohdan valossa siten, että sen kanssa ristiriidassa on vakuutusoppimislain 5a §:n 2 momentin neljännen virkkeen kaltainen säännös — sellaisena kuin se oli Euroopan yhteisöjen neuvoston vakuutusosoikeuden alalla antamien direktiivien täytäntöönpanosta 21.7.1994 annetun kolmannen lain (kolmas vakuutusvalvontalain täytäntöönpanolaki ETY-VAG) jälkeen — jonka mukaan purkamis- tai

peruuttamismahdollisuus myönnetään vain enintään yhden vuoden ajaksi ensimmäisen vakuutusmaksun maksamishetkestä lähtien, vaikkei vakuutuksenottajalle ole ilmoitettu hänellä olevasta purkamis- tai peruuttamismahdollisuudesta?

⁽¹⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8.11.1990 annettu toinen neuvoston direktiivi 90/619/ETY (EYVL L 330, s. 50).

⁽²⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta 10.11.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/96/ETY (EYVL L 360, s. 1).

Valitus, jonka Abdulbasit Abdulrahim on tehnyt 18.5.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-127/09, Abdulbasit Abdulrahim v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio, 28.2.2012 antamasta määräyksestä

(Asia C-239/12 P)

(2012/C 200/14)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittaja: Abdulbasit Abdulrahim (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: barrister E. Grieves ja solicitor H. A. S. Miller)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

- unionin yleisen tuomioistuimen 28.2.2012 antama määräys kumotaan
- todetaan, ettei lausunnon antaminen vaatimuksista ole rauennut
- asia palautetaan unionin yleiselle tuomioistuimelle kumoamiskanteen ratkaisemista varten
- komissio veloitetaan korvaamaan tästä valituksesta, mukaan lukien unionin tuomioistuimen kehotuksesta tapahtuvasta lausuntojen antamisesta aiheutuvat ja asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavat kaksi valitusperustetta.

- unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, koska se ei
 - kuullut julkisasiamiestä, ja/tai
 - pyytänyt valittajalta lausuntoa siitä, oliko lausunnon antaminen kumoamiskanteesta rauennut, ja/tai
 - aloittanut suullista käsittelyä siitä, oliko lausunnon antaminen kumoamiskanteesta rauennut
- unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, koska se totesi, ettei kumoamiskanteesta ole hyötyä valittajalle.

Kanne 16.5.2012 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-245/12)

(2012/C 200/15)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Hetsch, B. Simon ja K. Herrmann)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ⁽¹⁾ 26 artiklan 1 kohdan mukaisia veloitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- Puolan tasavallalle on määrättävä direktiivin 2008/56/EY täytäntöönpanosta ilmoittamista koskevan velvollisuuden noudattamatta jättämisestä SEUT 260 artiklan 3 kohdan mukainen uhkasakko 93 492 euroa päivältä laskettuna siitä päivästä lukien, jolloin tässä asiassa annetaan tuomio.
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2008/56/EY täytäntöönpanolle varattu määräaika on päättynyt 15.7.2010.

⁽¹⁾ EUVL L 164, s. 19.